

"לדורות" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצולי השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים מפורסם באתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: קימל	שם פרטי: דב
----------------	-------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

שם משפחה איתו נולדתי: קימל		בלועזית
שם פרטי איתו נולדתי: ברל		בלועזית
שנת לידה: 1938	מין: זכר	שנת לידה:
עיר לידה: קלז'	ארץ לידה: רומניה	בלועזית Cluj
שם פרטי ושם משפחה של האב: אברהם קימל		שם פרטי ושם נעורים של האם: גיטה ברקוביץ
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: קלז'		ארץ המגורים: רומניה
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה)		מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה)
חבר בארגון או בתנועה: (בית"ר, השומר הצעיר, בני עקיבא)		
מקומות מגורים בתקופת המלחמה: קולג', אורדיה מארה, ביסטרדה, סטומרי (סטמר), דיג בוקריסט (שם העיר או האזור ושם הארץ)		
במידה והיית בגטו, ציין את שמו		בלועזית
במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו		בלועזית
המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי: רומניה		תאריך השחרור: 1944
במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)		ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור
במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין ממת' עד מת'		שנת עליה: 1949
		במידה ועלית באנייה, ציין את שמה
		אבזו

נא ספרי/י על קורותיך לפני ובזמן המלחמה

(גירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים במחתרת, השתתפות בבריחה או בהתנגדות, האנשים שהיו בסביבתך בגטו או במסתור, במי נעזרת או אולי למי עזרת):

אני הייתי קטן מאוד בערך בן 4, אבא היה חייט ואמא פעילה ציונית בבני עקיבא. עוד כשהחלה אני כבר הייתי מודע למלחמה שתפרוץ מכיוון ששני האחים של אמא שלי ששרתו בצבא הצ'כי ידעו זאת ובשל כך ברחנו מעיר לעיר. אותי החביאו במנזר בעיר אורדיה מארי ושם השתתפתי בפעילות הנוצרים. למדתי את התפילה שלהם אבל הכומר שידע שאני יהודי דאג תמיד שאומר "מודה אני". הוא היה שם אותי על הברך ומוודא שאני אומר "מודה אני" בכדי להקפיד שאני אשאר שם כיהודי. כשהגעתי למנזר היו לי פאות ובמנזר הורידו לי אותם כדי שאני לא אתבלט כיהודי. תמיד ברחתי והתחבאתי בזמן המלחמה עד שפסקה. את אמא שלי פגשתי בביגרסת מכוון שלא היה שם לא מחנות ולא גטאות. בביגרסת היינו מ1943 ועד 1944. כאשר נכנסו הרוסים לרומניה הופסקו הלחצים נגד היהודים ואז המשפחה שלי החליטה לעלות לארץ ישראל. עלינו באוניה לארץ. לפני המלחמה הפרידו בין אבא ואמא כי אמא הייתה במחתרת הפרטיזנים, מחתרת שהייתה מתגוננת בלבד ולא תוקפת. בכללי במזמן המלחמה התחבאתי במקומות מסתור.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ
(השחרור וחזרתך הביתה, חיך אחרי המלחמה, העפלה/ עליה):

אני ואבא שלי נסענו דרך יוגוסלביה לאיטליה ושם נעצרנו על ידי לוחמים של טיטו והכניסו אותנו עם הגרמנים שבויים לכלא שנקרה זבאד. באותה תקופה קמה מחתרת בשם "הבריחה", הם הבריחו אותנו לאיטליה ב1945 לעיר מילאנו. הספקתי לראות את מופלאו תלוי וכך היינו במחנות פליטים באיטליה ארבע וחצי שנים וגם הייתי חניך בית"ר באיטליה. נשארנו באיטליה מכיוון שבזמן הזה שלטו הבריטים ובתום ארבע וחצי שנים עלינו בעליה לגאלית לארץ.

נא ספרי/י על חיך בארץ

(תחושותיך בעת עלייתך ארצה, פעילותך הציבורית או התרבותית, המשפחה שהקמת, המסר שברצונך להעביר לדורות הבאים):

נתחיל בכך שידעתי עברית שסבתא שלי למדה אותי באיטליה. בעיר למדתי בבית הספר "דרך" שהיה בית ספר עברי. בארץ כל המשפחה התאחדה. אני למדתי בבית הספר "כפר הנוער על שם יונה ז'בוטינסקי". הייתי חניך בית"ר, בגיל 16 הייתי פעיל ובגיל 17 התגייסתי לנח"ל המוצנח(890). יצאתי לקורס מ"כים, הדרכתי בקורס מ"כים, הייתי קצין בצבא ומדריך בבה"ד 1. כשהשתחררתי מהצבא לאחר מספר חודשים התגייסתי למשטרה באופקים שנקראה דאז משטרת מרחבים. הייתי בתפקידים שונים כמו ראש משרד חקירות ותובע בבית המשפט. בשנת 1962 חזרתי לצבא לקבע ועליתי לדרגת סגן אלוף וגם השתחררתי בדרגה זו. לאחר מכן חזרתי שוב למשטרה בדרגת רפ"ק, הקמתי משמר אזרחי באופקים, הייתי מטפל בנוער שוליים ומטפל בנוער עברייני, מתאם מאבק בסמים באוניברסיטה. הייתי במשלחת באוקרינה רכז קליטה. עם השנים הקמתי משפה, נולדו לי ארבעה ילדים ומהם יש לי כיום 15 נכדים ועשרה נינים.

ראיון: לג'לם דגאי

באר שבע, נובמבר 2013